

Josef Knap

diplomová práce _ Domov

Ten zdánlivě až poetický text obhajoby, co tady Josef přečetl.. nebo možná přečte, zcela vystihuje jeho naturel a pro mě až překvapivě velmi dobře i doplňuje celou jeho diplomovou práci. Je to to co vidíte, nic nepřikrašluje, mluví sám za sebe. Je to jeho přímá řeč. Stejně se mi jeví i jeho práce. Přímá jako ta použitá červená hlína s nahrubo nařezanými otrubami.

Prosté ve své celistvosti a živosti, jako Patočkou formulované tři fáze životního pohybu, které Josef vnesl do rámce své závěrečné práce.

Josef Knap k nám přestoupil z ateliéru sochařského restaurování Petra Siegla. Řemeslně vždy solidně vybavený, solidně tvrdohlavý. Se sladěním svých představ o své volné práci s realitou a možnostmi se delší dobu vyrovnával a myslím si, že mohl říci, že se dorovnal a to zcela a dobře až zde v této práci.

Na začátku to vypadalo, že bude v rámci žánru pouze realizovat to co si vymyslel a stanovil. Postupně se mu začalo všechno v celkem rychlém sledu pod rukama měnit., možná i díky tomu, že tu nejdůležitější chvíli, kdy se člověk rozmýšlí a hledá strávil doma, tedy v ohnisku toho co chtěl zpracovávat, Domov. Až bych chtěl říct, že mu přinesl paradoxně potřebný nadhled.

Asi teď musím být chvíli víc osobní, práce, která se postupně z jakési narativní ilustrace mění v něco, s čím se lze ztotožnit a vtáhne vás pro lidsky platné principy tak, že se jenom klepete aby už proboha na to Josef nešahal a nechal to jak to v tu chvíli je.. to osobní je. Těch chvil a hotového za těch pár měsíců co se opětovně nastěhoval zpátky do ateliéru ve škole bylo dost. Nevím jestli to bylo dané prostým faktem, že vše vznikalo na místě a jednoduchá praktičnost a míra, kupříkladu forem zcela korespondovala s tím co bylo podstatou tématu které si Josef Knap zvolil. Ztotožnění se se životem který žiji, možná. Každopádně odložený kus dřeva, forma položená na tu rozpraskanou postel, košík částečně obalený hlínou, síla výrazu rezného materiálu.. vše bylo přesně tam kde má být. "Detaily", které normálně postupně za života odkládáme a z pozice důvěrně známého přestáváme vnímat... Zaostřování. Zaostřování se i na to, že to na co reagujete, je něčí práce, někoho kdo má svůj, zcela charakteristický pohled a způsob překlada svého světa. Ta zvláštní plasticita kterou Josef občas používá, je prostě jeho a není ji nutné nahlížet naučenými postupy, kdy vás zkroutí to, že prostě

něco očekáváte. Tím, že si do díla vnášíte vlastní projekce, tím se ale nestáváte jeho autory. Berte neberte.

Hodnotím práci Josefa Knapa jako výbornou a doporučuji udělení absolutoria.

v Podlešíně 8. září 2020

Vojtěch Míča
